

מ"ת 29455/01/19 - מדינת ישראל נגד ר"ד, ע"ד, רו"ד

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 29455-01-19 מדינת ישראל נ' ד' (עציר) ואח'
מ"ת 43004-08-18 מדינת ישראל נ' ד' (עציר)

בפני	כבוד השופט ניצן סילמן
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	1. ר"ד (עציר) 2. ע"ד (עציר) 3. רו"ד (עציר)

החלטה

1. כנגד המשיבים הוגש כתב אישום המייחס להם עבירת רצח, ניסיון רצח, נשיאה והובלה של נשק.
2. תחילה הוגש האישום כנגד המשיב 3 בלבד (שכן יתר המשיבים לא אותרו), ובהמשך תוקן כתב האישום והוגש במאוחד כנגד 3 המשיבים.
3. ביום 11/2/19 בהחלטה מפורטת ראיתי לקבוע קיומה של תשתית ראייתית לכאורית כנגד המשיבים; ביום 19/2 הוריתי על מעצרם של המשיבים, עד תום ההליכים כנגדם.
4. ערר שהוגש על החלטה זו נדחה ביום 20/3/19.
5. ביום 14/1/20, מסגרת דיון לפי סעיף 62 לחסד"פ (סמכויות אכיפה- מעצרים), קבע כב' בית המשפט העליון (כב' השופטת ברון), כי מעצר המשיבים 1-2 יוארך, אך יוזמן תסקיר שירות מבחן, מבלי לטעת ציפיות ומבלי שהמלצתו תחייב מי מהצדדים, אשר יבחן אפשרות של מעצר בפיקוח אלקטרוני. בהתאם להמלצות התסקיר יוכלו הצדדים לעתור לעיון חוזר.
6. ב"כ המשיבים ביקשו כי דין זהה יחול גם ביחס למשיב 3, וביום 7/2/20 הוריתי על הזמנת תסקיר גם ביחס אליו.
7. ביום 30/1/20 התקבל תסקיר ביחס לע"ד; ביום 9/2/20 התקבל תסקיר ביחס לר"ד וביום 15/3/20 התקבל תסקיר ביחס לרו"ד.

8. המלצות שלושת התסקירים היו שליליות; ב"כ המשיבים עתרו להזמנת תסקירים משלימים.
9. ביום 19/3/20 נערך דיון; בין לבין הוחלו תקנות החירום בשל התפשטות נגיף הקורונה; הוברר כי הסיכוי שיוכן תסקיר משלים בטווח נראה לעין אינו רב. על כן עתרו ב"כ המשיבים לשחרר המשיבים למעצר באיזוק חלף מעצרם הממשי.
10. לאחר בחינת טענות הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי דין בקשת המשיבים להידחות.
11. נקודת המוצא כאן הנה האישום- מדובר באישום בעבירת הרצח, עבירה המלמד על מי המואשם בה, כי נשקפת ממנו מסוכנות גבוהה, ובצד זאת נוכח העונש הצפוי אם יורשע אותו אדם, קיים גם חשש ממשי להימלטות מן הדין.
12. על כן קבע כב' בית המשפט העליון חזור וקבוע, כי רק בנדיר, ובמקרים יוצאי דופן, יפדה מי המואשם ברצח, וקיימות ראיות לכאורה לאשמתו, ממעצר ממשי.
13. במקרה בפנינו, הנסיבות חמורות פי כמה וכמה; לא זו בלבד שמדובר בביצוע רצח, אגב שימוש הן בנשק קר והן בנשק חם, ע"י כמה בצוותא, אלא שעל פי הגדרת כב' בית המשפט העליון (בערר על החלטת המעצר), ראה כב' בית המשפט העליון להטעים כי מדובר ב"רמת אלימות גבוהה".
14. לא זו אף זו- כלל המשיבים ניסו למלט עצמם מן הדין; אמנם, ביחס לרו"ד, זה התייצב בתחנת משטרה כאחד עשר חודשים לאחר אירוע הרצח, אך ביחס למשיבים האחרים- אלו נמלטו לקלנסווה, ובמבצע משטרתי מורכב הובאו ליתן הדין.
15. מדובר במי שלימדו על עצמם, לפחות ברמה לכאורית, כי העבר מלמד הן על מסוכנות קיצונית והן על כוונה להימלט מאימת הדין.
16. בנסיבות אלו, טעמים להעדפת מעצר באיזוק אמורים להיות חריג שבחריג.
17. ומה נשתנה לאחר החלטת כב' בית המשפט העליון??- 3 תסקירים התקבלו; שלושת התסקירים באו בהמלצה שלילית.
18. אמנם, ב"כ המשיבים ניסו להתלות באמירות בסיפא התסקיר כי איזוק אכן מספק בקרה חיצונית אחר קיום תנאי המעצר (אמירה שהיא כללית, ולא דווקא ספציפית למשיבים כאן), אלא שהמשך קביעות

שירות המבחן הבהירו- לא רק מיקום החלופה מעורר קושי (משיבים ביחד), ולא רק טיב המפקחים-
**"נוכח המורכבות הקיימת סביב מקרה זה, רמת הסיכון הגבוהה, והסיכון להימלטות מן הדין, אין
אנו ממליצים..."**

19. ביחס לכלל המשיבים נקבעה רמת גבוהה (או בינונית גבוהה) להישנות התנהגות פורצת גבולות
ומסוכנות; ביחס לכלל המשיבים נקבעה רמת סיכון גבוהה, בצד המסוכנות, **גם להימלטות מאימת
הדין.**

20. אציין כי התסקירים העלו קשיים רבים נוספים- התנהגות מגמתית ומניפולטיבית ביחס לע"ד (מתוך
חוה"ד הפסיכיאטרית), אי עמידה בתנאים מגבילים לר"ד לרבות אפשרות להפרת תנאים, והתנהגות
אלימה וקושי בהבעת אמפטיה ביחס לרו"ד.

21. במציאות זו, לא רק שבתסקירים אין כדי להועיל למשיבים, אלא יש בהם להגביר החששות המרכזיים,
בעת שקילת המעצר הממשי, ועל כן אין מקום להעדיף מעצר באיזוק או חלופה כלשהי לגביהם.

22. זאת ועוד- מאז החלטת כב' בית המשפט העליון, אשר ושפעה מקצב התקדמות ההליך העיקרי-
התקיימו לפחות 5 ישיבות, חלה התקדמות מהותית בקצב שמיעת העדים (בוודאי העיקריים בהם), וגם
בכך להשפיע.

23. נקודה אחרונה- בימים אלו מצויים אנו במצב חירום בשל נגיף הקורונה; כתוצאה מכך תוקן חוק
המעצרים, לעת חירום, ושופט המעצרים נדרש להתחשב גם בסיכויי הידבקות, וגם בהתארכות הליכים
עקב ביטול מועדים.

24. אכן, יתכן כי כתוצאה ממצב החירום יבוטלו מועדים והתארכות הליך גם לעתיד, מהווה שיקול; אלא
שלעת זו, החומרה המיוחדת, החשש להימלטות מן הדין הן לאור העבר והן לאור האמור בתסקירים,
אינם מטילים הכף לשקילת שחרור

25. אני דוחה בקשת המשיבים אפוא להמיר מעצרו הממשי במעצר באיזוק.

ניתנה היום, כ"ד אדר תש"פ, 20 מרץ 2020, בהעדר הצדדים.